

ת"פ 58773/08/21 - מדינת ישראל נגד עמרן דבאח

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 58773-08-21 מדינת ישראל נ' דבאח(עציר)

לפני כבוד השופט בני שגיא, סגן נשיא

מדינת ישראל המאשימה:

באמצעות פרקליטות מחוז תל-אביב

על-ידי ב"כ עו"ד אורי גולדשטיין

נגד

עמרן דבאח

הנאשם:

על-ידי ב"כ עו"ד מחמוד נעאמנה

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין והחזקת נשק לפי סעיף 144(א) רישא לחוק (להלן - **התיק העיקרי**).

לאחר הרשעתו, הודה הנאשם בעובדות כתב אישום נוסף שהוגש נגדו בבית משפט השלום בכפר-סבא (ת.פ. 48899-03-20) (להלן - **תיק הצירוף**) במסגרתו הורשע בעבירה של פריצה לבנין שאינו דירה וביצוע גניבה לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין.

במסגרת הסדר הטיעון שגובש בין הצדדים תוקנו כתבי האישום באופן שיפורט להלן, אולם הצדדים לא גיבשו הסכמה לעניין העונש ובהקשר זה טען כל צד על-פי מיטב שיקול דעתו.

2. על-פי עובדות כתב האישום המתוקן **בתיק העיקרי**, הנאשם ובני משפחתו התגוררו במתחם בעיר יפו, בסמוך לאמו וליוסף אחיו. ביום 13.8.2021 בשעה 15:00, בעת שהנאשם ויוסף שהו במתחם, התפתח ויכוח בין השניים וזאת על רקע סברת הנאשם כי יוסף ירק לעברו. בנסיבות אלו נטל הנאשם אלה עשויה עץ ותקף באמצעותה, יחד עם אחרים, את יוסף בכך שהכוהו בגבו ובחזהו. בסמוך לכך, נטל הנאשם אקדח חצי אוטומטי CZ - אותו החזיק בביתו של כדן - התקדם לעבר הכניסה לבית של יוסף ואמו, ירה באקדח ופגע בירך הימנית של יוסף במטרה להטיל בו נכות או מום או לגרום לו חבלה חמורה, וזאת בעוד אמם ניצבת בסמוך להם. כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרמו ליוסף פצעי ירי (כניסה ויציאה) בירך ימין בגודל של כ- 1.5 ס"מ, עם המטומה ובוועות אוויר בסמוך, שבגינן אושפז למשך 3 ימים והמשיך לקבל טיפול בקהילה. בנוסף, נגרמו לו המטומות בבית החזה ובאזור הגב המותני.

על-פי עובדות כתב האישום המתוקן **בתיק הצירוף**, ביום 18.3.2020 בשעה 02:19, הגיעו הנאשם ונאשם נוסף באמצעות רכב מסוג יונדאי (בבעלות אשת הנאשם) לסניף של פיצה דומינוס ברעננה, פרצו בצוואת חדא לבית העסק בכך ששברו את צירה של דלת הכניסה, נכנסו למשרד בו הייתה כספת, עקרו אותה באמצעות לום, נטלו אותה ועזבו את המקום. בכספת נמצא סך של ₪ 636 וכן המחאה.

ראיות לעונש

3. **התביעה** הגישה הצהרת נפגע עבירה (תע/1) מטעם נציג נפגעת העבירה בתיק הצירוף, המפרטת את הנזק הכלכלי שנגרם כתוצאה ממעשיו של הנאשם.

כמו כן הוגש תסקיר שירות מבחן בעניינו של הנאשם במסגרת תיק הצירוף. אציין כבר כעת כי עיינתי בתיק הצירוף אליו התייחס התובע בטיעוניו, וככלל - אינני סבור כי יש בנתונים העולים מתוך תסקיר כדי להוביל להחמרה בענישה באופן לה טען התובע, בוודאי בנסיבותיו של התסקיר דנן.

4. מטעם **ההגנה** העידו בשלב העונש ארבעה עדים:

גב' מרים דבאח, בתו של הנאשם, בת 23, סיפרה כי מתקשה להירדם בלילות מאחר שקשה לה ללא אביה שנהג ללוות אותה ולסייע לה בכל תחום בחיי היומיום.

מר מוטי סטרוקובסקי, אשר מכיר את הנאשם מזה כ- 15 שנה, העיד כי הופתע מאד כשגילה כי הנאשם הסתבך בפלילים הואיל ומדובר באדם נורמטיבי שראה את טובת הזולת והמשפחה לפני טובתו שלו ותמיד הציע עזרה וסיוע. עוד נטען כי לא מדובר בעברין אלא באדם שנקלע למצוקה והציע לעזור בשיקומו. העד הוסיף כי המשפחה תלויה לחלוטין בנאשם ותתקשה מאד לתפקד בלעדיו.

מר יורם מנחם, אשר מכיר את משפחת הנאשם מילדות, סיפר כי כבר מגיל צעיר הנאשם אהב לעזור לאנשים, גם לזרים והוא נהג לעבוד אצלו בעבודות ניקיון, גם בתקופה האחרונה לפני ביצוע העבירות. גם מר מנחם העיד כי קשה מאד למשפחת הנאשם בלעדיו.

מר אדוארד טאנוס, שכנו של הנאשם ומכרו מזה עשרות שנים, העיד כי מדובר באדם ישר שמעד מעידה חד פעמית, ממנה יצליח להשתקם ולחזור למוטב.

טענות הצדדים לעונש

5. בטיעוניו לעונש בתיק העיקרי עמד התובע, עו"ד אורי גולדשטיין, על נסיבות ביצוע העבירה, חומרת המעשים, הערכים המוגנים שנפגעו ועוצמת הפגיעה בהם, והדגיש את התכונן בין אירוע התקיפה באמצעות האלה לבין נטילת האקדח וההגעה לביתו של המתלונן, ואת הנזקים הפיזיים והנפשיים שנגרמו לו.

התובע ציין כי קיימת חומרה מוגברת לעובדה כי מדובר באחים; כי המעשים בוצעו לעיני האם; הירי בוצע לאחר שהמתלונן הוכה; והמניע היה עניין של מה בכך.

לפיכך עתרה התביעה לקבוע בגין **התיק העיקרי מתחם הנע בין 4.5 ל- 7.5 שנות מאסר**. אשר לעונש בתוך המתחם, נטען כי העתירה העונשית של התביעה היא ל- 4.5 שנות מאסר גם אם המתחם שייקבע יהיה נמוך מהמתחם לו עתרה.

אשר לתיק הצירוף נטען, כי יש משקל לחומרה לתכונן המוקדם; לנזק הכלכלי שנגרם; לכך שהכסף לא הוחזר; ולעמדת שירות המבחן לפיה הנאשם נוטל אחריות שטחית ופורמאלית בלבד למעשיו וממזער חלקו באירוע על אף שהיה מבצע עיקרי והביא את הרכב.

על כן עתרה התביעה לקבוע בגין **תיק הצירוף מתחם הנע בין 6 ל- 18 חודשי מאסר**, ולהשית על הנאשם עונש של 10 חודשי מאסר.

אשר לעונש הכולל, התביעה סברה כי יש לצבור את מרבית העונש שיוטל בתיק הצירוף לעונש שיוטל בתיק העיקרי, ולחפוף רק חלק מזערי ממנו.

6. הסנגור, עו"ד מחמוד נעאמנה, התייחס בטיעוניו לתיקון המשמעותי שנערך בעובדות כתב האישום בתיק העיקרי, להודאת הנאשם בשלב מוקדם של ההליך, לחיסכון בזמן הציבורי ולחיסכון בשמיעת עדים רבים, לרבות עדותם של האם ושל האח בתיק העיקרי. נטען כי התנהלות זו של הנאשם מלמדת על הבעת חרטה כנה ועמוקה והפנמת הפסול במעשיו.

הסנגור הוסיף כי בתיק העיקרי דובר באירוע רגעי וספונטני וציין כי בפועל לא נגרם נזק משמעותי או נכות שכן המתלונן נורה בפלג גופו התחתון ירייה אחת, וכי הנשק נתפס בסופו של האירוע. אשר לתיק הצירוף נטען כי דובר על סך של כ- 600 ₪ בהמחאות, הנזקים הנטענים בתצהיר נפגע העבירה לא הוכחו והעבירה בוצעה ללא כל תחכום.

אשר לנסיבות האישיות נטען כי הנאשם גדל בתנאים לא פשוטים. אביו היה בעל עבר פלילי ורקע של שימוש בסמים ולכן הנאשם גדל ללא דמות אבהית חמה ומכוונת; יש לו אח נוסף בעל רקע נפשי והנאשם מטפל בו ומסייע לו; הוא סובל מבעיות רפואיות שהחריפו בעקבות השהייה במעצר; תומך כלכלית באמו ואחיו; מצוי בחובות כלכליים ונושא בנטל הפרנסה; ואב לשתי בנות, שאחת מהן סובלת משיתוק מוחין.

לאור האמור, הסנגור סבר כי יש לקבוע **בתיק העיקרי מתחם ענישה שמתחיל ב-20 חודשי מאסר; ובתיק הצירוף מתחם שמתחיל ב- 6 חודשי עבודות שירות**; למקם את הנאשם בתחתית שני המתחמים להם עתר; ולחפוף את מלוא העונש שיוטל עליו בתיק הצירוף לעונש שיוטל עליו בתיק העיקרי.

7. הנאשם הביע חרטה על מעשיו וביקש להתחשב בו ובמשפחתו, ובעיקר בשתי בנותיו מאחר שאין מי שישמור עליהן ויפרנס אותן.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

8. הנאשם הורשע בעבירות חמורות הן בתיק העיקרי והן בתיק הצירוף ומטבע הדברים, יש לקבוע מתחם ענישה בעניינו של כל אחד מהתיקים. אציין כבר בפתח הדברים כי תיק הצירוף מצוי בסמכות בית משפט השלום, על כל המשתמע מכך לעניין רמת הענישה.

9. בהתייחס לתיק העיקרי - הרי שמדובר באירוע חמור, אלים וראוי לכל גינוי, במיוחד כאשר ניתן לראות במהלכו "קפיצת מדרגה" משמעותית המבטאת הסלמה עת עבר הנאשם מתקיפה באמצעות חפץ קשה - אלה; לירי באמצעות נשק חם - אקדח חצי אוטומטי. לפיכך, יש לקבוע בצידו "תג מחיר" אשר יהא בו לשקף את חומרת המעשים ולייצר הרתעה ראויה.

לעניין זה מצאתי להפנות לדבריו של בית המשפט העליון בע"פ 7850/21 **דסוקי נ' מדינת ישראל** (9.6.2022)

(להלן - עניין דסוקי):

"בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתן הרבה של עבירות אלימות המבוצעות תוך שימוש בנשק חם ועל הצורך להילחם במבצעייהן ביד קשה תוך הטלת עונשים מרתיעים... דברים אלו חלים ביתר שאת כאשר מדובר בנאשם אשר השתמש בפועל בנשק חם וגרם לפציעתו החמורה של נפגע העבירה - זאת, תוך סיכון ביטחונם של אזרחים שלווים עוברי אורח. מקרים כאלה הם בגדר מכת מדינה אשר מחייבת את בתי המשפט להירתם למאבק בעבריינים באמצעות ענישה מחמירה ובלתי מתפשרת. במסגרת זו, שומה עלינו לזכור כי מדובר במשחק-סכום-אפס: שופט שמרחם על עבריו נשק ומקל בעונשו אינו מרחם על הקורבן הבא".

נקבע לא אחת כי עבירות נשק טומנות בחובן פוטנציאל להסלמה עבריינית ולסכנה ממשית לציבור, מהוות את התשתית לביצוע מגוון רחב של עבירות הגוררות פגיעה בגוף, בנפש וברכוש, ופוגעות בערכים החברתיים הבסיסיים ביותר שעניינם הגנה על שלום הציבור וביטחונו ועל הסדר החברתי (ע"פ 3156/11 **זראיעה נ' מדינת ישראל**, פס' 5 (21.2.2012); ע"פ 4406/19 **מדינת ישראל נ' סובח** (5.11.2019)).

מעשיו של הנאשם פגעו בעוצמה משמעותית בערכים המוגנים של כבוד האדם, שלמות הגוף, הזכות לאוטונומיה על הגוף, הביטחון האישי והביטחון הציבורי, הגנה על שלום הציבור ועל הסדר החברתי.

דומה כי האירוע החל באופן ספונטאני ובלהט הרגע, מתוך סערת רגשות וללא מחשבה, על רקע ויכוח שהתפתח בין הנאשם למתלונן. ואולם, יש טעם מסוים גם בעמדת התביעה לפיה הנאשם יכול היה להימנע מהמשך האירוע וביצוע הירי שעה שנדרש לגשת לביתו על מנת ליטול את האקדח.

במסגרת מתחם העונש ההולם יש לשקלל גם את הנזקים שנגרמו למתלונן - פצעי ירי (כניסה ויציאה) בירך ימין בגודל של כ- 1.5 ס"מ, עם המטומה ובוועות אוויר בסמוך, שבגיין אושפז למשך 3 ימים והמשיך לקבל טיפול בקהילה. בנוסף, נגרמו לו המטומות בבית החזה ובאזור הגב המותני. ניתן לשער שלמתלונן נגרמו גם נזקים נפשיים בעקבות האימה שאוחזת כל אחד בסיטואציה דומה. כמו כן, יש ליתן את הדעת לנזק הפוטנציאלי שיכול היה להיגרם שכן האירוע יכול היה להסתיים בפציעות חמורות עוד יותר ואף במוות בעקבות הירי. זאת ועוד, בעבירות מן הסוג בהן עסקין קיימת אפשרות להתלקחות אלימה אשר איננה תלויה רק בנאשם אלא גם בתגובת המתלונן שלא ניתן לצפתה מראש.

10. אשר למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של נשק וחבלה בכוונה מחמירה, מצאתי את פסקי הדין הבאים כרלוונטיים:

א. **בעניין דסוקי** - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה ונשיאת נשק בכך שבעקבות סכסוך של אחיו עם המתלונן, עקב המערער אחר המתלונן ברכבו כשהוא מצויד באקדח, עצר את רכבו במקביל למכוניתו של המתלונן, שאל לשלמו ובעודו עונה לו, נטל המערער את האקדח וירה דרך חלון רכבו שלוש יריות לעבר המתלונן, כאשר ירייה אחת פגעה במתלונן ברכו השמאלית. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה הנע בין 3.5 ל- 7 שנות מאסר** בפועל והשית על המערער 51 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים והפעיל עונש מאסר מותנה בן 12 חודשים (6 חודשים במצטבר ו- 6 חודשים בחופף). ערעור

שהוגש נגד חומרת העונש נדחה על ידי בית המשפט העליון, בצינו כי: "...מדובר בעונש מוצדק לחלוטין, ואף מתון... לא נמלא את חובתנו כדבעי אם נקל בעונשו של המערער אפילו במקצת".

על פניו, "באינסטינקט הראשוני", נדמה כי מקרה זה חמור מעניינו בשל סוג עבירת הנשק (נשיאת נשק לעומת החזקת נשק) ומספר היריות (שלוש לעומת אחת). יחד עם זאת, בניגוד לדסוקי, הנאשם שבפני תקף את המתלון גם באמצעות אלה בצוותא חדא יחד עם אחרים ועל כן סבורני כי שני המקרים מצויים ברף דומה של חומרה.

ב. ע"פ 6737/21 אבו זאיד נ' מדינת ישראל (2.6.2022) - המערער הורשע לאחר ניהול הליך הוכחות בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, נשיאת נשק שלא כדין וירי באזור מגורים. על פי עובדות כתב האישום, בין המערער לאחיו, אשר גר בשכנות לו, התגלע סכסוך בעקבות גידופים שנהג המתלון להשמיע כלפי אשתו של המערער ועל רקע מחלוקות כספיות. במועד הרלוונטי לכתב האישום, המתלון גידף את אשת המערער. בתגובה, התפתח ריב בין המתלון למערער במהלכו דחף המתלון את המערער. המערער עזב את המקום כשהוא כעוס, הצטייד באקדח, הגיע לחצר ביתו של המתלון וירה בו. למתלון נגרמו ארבעה פצעי ירי בבטן וארבעה פצעי ירי בפלג גופו התחתון. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 6 ל-9 שנות מאסר** והשית על המערער 8 שנות מאסר, לצד עונשים נלווים. בהמלצת בית המשפט העליון, חזר בו המערער מערעורו על הכרעת הדין ועל גזר הדין.

אין ספק כי מדובר במקרה חמור באופן משמעותי מעניינו הן בשל סוג העבירות (נשיאת נשק וירי באזור מגורים), הן בשל כמות היריות ומיקומן (בין היתר, פלג גוף עליון), והן בשל הנזקים החמורים שנגרמו למתלון בענין אבו זאיד (שמונה פצעי ירי).

ג. ע"פ 2251/21 אבו עראר נ' מדינת ישראל (15.12.2021) - המערער הורשעו על יסוד הודאתם בעבירות של קשירת קשר לפשע, החזקת נשק, חבלה בכוונה מחמירה ושיבוש מהלכי משפט בכך שעל רקע סכסוך שהתגלע בין שני פלגים בשוב בו הם מתגוררים, ובעקבות בפגיעה במערער 1 ואחרים, החליטו המערערים לנקום וקשרו קשר לפגוע במתלון בפלג גופו התחתון ולגרום לו חבלה חמורה באמצעות ירי בנשק. המערערים 2-5 נסעו ברכב וכשהבחינו במתלון, נאשם 2 שלף את האקדח וירה לעבר המתלון מספר יריות לכיוון פלג גופו התחתון ואחת היריות פגעה ברגלו. גם מערער 5 ירה לעבר המתלון. כתוצאה מכך, נפגע המתלון בשוק שמאל ונגרם לו שבר פתוח בעצם הטיביה בשל כניסה ויציאה של קליע. בית המשפט המחוזי קבע בעניינם של המערערים 2-1 ו-5 (שהורשעו גם בעבירה של נשיאת נשק) **מתחם ענישה שנע בין 4 ל-8 שנות מאסר**, בעוד שבעניינו של מערער 3 אשר נהג ברכב נקבע **מתחם ענישה שנע בין 3.5 ל-7 שנות מאסר**, ובעניינו של מערער 4 נקבע **מתחם ענישה שנע בין 3 ל-7 שנות מאסר**, והשית על מערער 1 48 חודשי מאסר, על מערער 2 52 חודשי מאסר, על מערער 3 42 חודשי מאסר, על מערער 4 36 חודשי מאסר ועל מערער 5 52 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה על ידי בית המשפט העליון.

עניינם של המערערים חמור יותר מעניינו של הנאשם שבפני הן בשל סוג העבירות (מערערים 2-1 ו-5 הורשעו גם בעבירה של נשיאת נשק); הן בשל קשירת הקשר והתכנון המוקדם; והן בשל ביצוע העבירות בחבורה. יחד עם זאת, יש לזכור כי עובר לירי, תקף הנאשם שבפני את המתלון באמצעות אלה בצוותא חדא עם אחרים ויש לנתון זה השפעה על קביעת מתחם העונש ההולם.

ד. ע"פ 9104/20 **מדינת ישראל נ' טבצ'ניקוב** (4.3.2021) - המשיב הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, נשיאת נשק והחזקת סם מסוכן לצריכה עצמית בכך שהצטייד באקדח, הגיע לעסק בו עבד המתלונן ולאחר חילופי דברים בינו לבין המתלונן, שלף את אקדחו וירה ברכו השמאלית של המתלונן ירייה אחת. המתלונן נזקק לניתוח ברגלו. המשיב נתפס על ידי המשטרה כשעל גופו 1.5 גרם קוקאין וכסף מזומן. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 30 ל- 60 חודשי מאסר, והשית על המשיב 30 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים. ערעור שהוגש על קולת העונש התקבל. **בית המשפט העליון החמיר בעונשו של המשיב ל- 4 שנות מאסר, והפעיל מאסר מותנה בן 12 חודשים שהיה תלוי ועומד נגדו במצטבר כך שסך הכל הושטו על המשיב 5 שנות מאסר. נקבע, כי "העונש שנגזר עליו מקל עמו יתר על המידה, עד כדי סטייה מהותית מהענישה הנוהגת".**

מקרה זה אמנם חמור יותר ביחס לעבירת הנשק (נשיאה לעומת החזקה), אך בענייננו הנאשם תקף את המתלונן גם באמצעות אלה.

ה. ע"פ 6101/16 **עווד נ' מדינת ישראל** (28.6.2017) - המערער הורשע לאחר ניהול הליך הוכחות בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, ירי באזור מגורים ונשיאת נשק בכך שעל רקע סכסוך שנתגלע בין המערער למתלונן, המערער פתח את דלת רכבו של המתלונן וירה לעבר פלג גופו התחתון שתי יריות. המתלונן ניסה להימלט, הדבר לא עלה בידו והמערער שב והתקרב אל המכונית וירה עוד מספר יריות לעבר המתלונן דרך חלון הנהג ונמלט. המתלונן נפגע בשתי רגליו. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 6 ל- 12 שנות מאסר** והשית על המערער 9 שנות מאסר, לצד עונשים נלווים. ערעור שהוגש על חומרת העונש התקבל על ידי בית המשפט העליון אשר הפחית את עונשו של המערער ל- 8 שנות מאסר מאחר שהפגיעה במתלונן לא הייתה קשה והמערער לא כיוון את הנשק לעבר פלג גופו העליון. עוד ציין בית המשפט העליון, כי המתחם שקבע בית המשפט המחוזי רחב ומחמיר.

גם מקרה זה חמור באופן משמעותי מענייננו מאותם טעמים שפורטו לעיל.

ו. ע"פ 4876/12 **עמר נ' מדינת ישראל** (23.1.2013) - המערער הורשע על יסוד הודאתו, בין היתר, בעבירות של החזקת נשק וירי באזור מגורים בכך שעל רקע סכסוך עם המתלונן, שלף המערער אקדח וירה מתוך רכבו מספר יריות אשר חלקן פגעו בחלק האחורי של רכבו של המתלונן. בית המשפט המחוזי הטיל על המערער 30 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. **בית המשפט העליון קיבל את הערעור שהגיש המערער והעמיד את עונשו על 24 חודשי מאסר, בין היתר, נוכח הסכמת המשיבה להפחתה "שולית" בעונשו של המערער על רקע הסדר אליו הגיעו הצדדים.**

ענייננו חמור יותר בשל הנזקים הפיזיים שנגרמו למתלונן מהתקיפה באמצעות האלה ומהירי שבא לאחר מכן.

ז. ת"פ (חי') 7597-05-20 **מדינת ישראל נ' גרבאן** (19.10.2021) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה והחזקה ונשיאת נשק. על פי עובדות כתב האישום, הנאשם והמתלונן מתגוררים שניהם בג'סר א-זרקא ועל רקע סכסוך בין המשפחות, הגיע הנאשם סמוך לבית הורי המתלונן כשהוא מחזיק ונושא אקדח, הבחין במתלונן וירה לעברו מספר יריות. כתוצאה מהירי נפגע המתלונן מקליע ברגלו ונגרמו לו פצע כניסה ויציאה. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 4 ל- 9 שנות מאסר** והשית על הנאשם 6 שנות מאסר, לצד עונשים נלווים.

גם מקרה זה נראה לכאורה חמור יותר מעניינו בשל ההרשעה בעבירה של נשיאת נשק וכמות היריות שנורו לעבר המתלונן. עם זאת, הנזקים הפיזיים שנגרמו למתלוננים בשני המקרים דומים במידת-מה, ובעניינו התרחשה גם תקיפה מוקדמת בחבורה באמצעות אלה.

ח. ת"פ 67454-11-20 **מדינת ישראל נ' סמוני** (12.8.2021) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של החזק נשק וירי בנשק חם באזור מגורים בכך שהתעורר יחד עם אחרים במתחם בתים משותף בתל-אביב ובעקבות סכסוך שנתגלע בין המתגוררים במתחם, התפתחה תגרה אלימה. הנאשם, שהחזיק אקדח חצי אוטומטי, עמד על גג הבית, כיוון את האקדח כלפי מעלה וירה מספר יריות באוויר. באותו מקרה קבעתי **מתחם ענישה שנע בין 20 ל- 48 חודשי מאסר**, וגזרתי על הנאשם 20 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים.

אין חולק כי עניינו חמור באופן משמעותי מעניינו של סמוני, בעיקר בשל העובדה שבעניינו קיים מתלונן שנגרמו לו נזקים פיזיים ונפשיים כתוצאה מביצוע העבירות ויש לכך השפעה על המתחם שייקבע.

11. על יסוד כלל השיקולים שפורטו, ראיתי לקבוע בתיק העיקרי **מתחם עונש הולם הנע בין 42 ל- 70 חודשי מאסר**.

12. בהתייחס לתיק הצירוף - הערכים שנפגעו עניינם בשמירה על הקניין והרכוש, הגנה על מקום עסקו של אדם, הגנה על בטחון הציבור והסדר הציבורי.

לצד הפגיעה בערכים אלו, יש ליתן את הדעת גם לתכנון שקדם לביצוע העבירה, ההצטיידות בלום, ההגעה ברכב שבבעלות אשת הנאשם לסניף בשעת ליל מאוחרת, לכך שהעבירה בוצעה בצוותא חדא עם אדם נוסף, לחלקו הדומיננטי של הנאשם בביצוע העבירה ולנזק שנגרם בפועל (כפי שבא לידי ביטוי בהצהרת נפגעת העבירה).

המתחם שהציעה התביעה - 6 עד 18 חודשי מאסר (שתחתיתו מקובל גם על ההגנה) מקובל עליי ונראה מתאים ומאוזן בשקלול הנתונים ובהשוואה למדיניות הענישה הנוהגת (ראו למשל: רע"פ 4830/20 **סויסה נ' מדינת ישראל** (28.7.2020); רע"פ 5471/20 **לוי נ' מדינת ישראל** (16.10.2020); רע"פ 3478/18 **קמנקו נ' מדינת ישראל** (8.5.2018); עפ"ג (ת"א) 36138-04-15 **אל וחידי נ' מדינת ישראל** (1.7.2015)).

13. על יסוד כלל השיקולים שפורטו, ראיתי לקבוע בתיק הצירוף **מתחם עונש הולם הנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר**.

קביעת העונש המתאים

14. במסגרת בחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, נתתי דעתי לנתונים הבאים:

הנאשם הודה ולקח אחריות הן בתיק העיקרי והן בתיק הצירוף. אין חולק כי מדובר בנתון המצדיק הקלה בעונש הן נוכח החיסכון בזמן הציבורי והן נוכח העובדה כי הודאתו הובילה לחסכון בעדות האח והאם, סיטואציה שהיה בה כדי להעצים את הסכסוך המתואר בכתב האישום.

כמו כן, הנאשם נעדר עבר פלילי ואין לחובתו הרשעות קודמות. לנתון זה יש משקל משמעותי בקביעת העונש המתאים. כפועל יוצא מכך, מדובר במאסרו הראשון והפסיקה הכירה בתקופת המאסר הראשונה כקשה במיוחד

וכנתון המצדיק התחשבות בענישה.

נתתי דעתי גם לנסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שאלו פורטו בהרחבה על ידי הסנגור, ובכלל אלה ילדותו המורכבת, קשייו הכלכליים, מצבו הרפואי והעובדה כי הוא **אב לשתי בנות שאחת מהן סובלת משיתוק מוחין וזקוקה לו ולתמיכתו**. יש משקל מסוים בעיני גם לעדויות שנשמעו מטעם ההגנה לעניין העונש, ולדמותו החיובית של הנאשם כפי שהשתקפה מהן.

15. לאור האמור, מצאתי למקם את עונשו של הנאשם (הן בתיק העיקרי והן בתיק הצירוף) בתחתית המתחמים שנקבעו. כמו כן, ראיתי להורות על חפיפה בת שלושה חודשים בין מתחמי הענישה.

סוף דבר

16. על בסיס האמור לעיל ראיתי להטיל על הנאשם עונש **כולל** בגין שני התיקים, וזאת כמפורט להלן:

א. 45 חודשי מאסר לריצוי בפועל החל מיום מעצרו 13.8.2021, ובניכוי תקופת מעצר נוספת שבין יום 18.3.2020 ליום 25.3.2020.

ב. 8 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא עונש זה, אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו כל עבירת נשק מסוג פשע, או עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע.

ג. 4 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון.

ד. פיצוי בסך 6,000 ₪ לטובת המתלונן בתיק העיקרי (עד תביעה 1 בכתב האישום המקורי). הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים חודשיים ושווים החל מיום 1.2.2023. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, יעמוד הסכום לפירעון מלא.

ה. פיצוי בסך 4,000 ₪ לנפגעת העבירה בתיק הצירוף. התביעה תמציא למזכירות בית המשפט את פרטי נפגעת העבירה. הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים חודשיים ושווים החל מיום 1.2.2023. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, יעמוד הסכום לפירעון מלא.

ניתן צו כללי למוצגים לשיקול דעת קצין משטרה ו/או התביעה. התביעה תדאג לבטל את העיקול שהוטל על רכב שנתפס במסגרת תיק הצירוף, וזאת ככל שיופקד סכום של 3,500 ₪.

זכות ערעור כחוק.

ניתן והודע היום י"ד אב תשפ"ב, 11/8/2022 במעמד הצדדים.

**בני שגיא, שופט
סגן נשיא**